

опинилося під загрозою; 9) зазнає суттєвих змін і мотивація через неможливість досягти поставлених цілей, необхідність їх відкладення на невизначений час.

Юдченко В., С., Бондаренко Н. Б., Голубєва М. О.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СПІЛКУВАННЯ СТУДЕНТСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Вступ. На освітньому ступені «бакалавр» у рамках написання кваліфікаційної роботи про психосоціальні потреби студентства в умовах екстреного дистанційного навчання проводилося опитування студентів бакалаврських програм НаУКМА. Із метою вивчення потреб ми просили відповісти на низку запитань, пов'язаних із тим, як студенти/студентки спілкуються, взаємодіють, вчать та адаптуються до умов дистанційного навчання під час карантину. При цьому, особисті дані не підлягатимуть розголошенню третім особам, а результати, у разі публікації, будуть оприлюднені в узагальненому вигляді

Виклад основного матеріалу. Анкета «Вивчення психосоціальних потреб студентів» включала питання про перелік потреб, напрацьованих дослідниками Едвард Деці і Річард Раян, Жанна Еліс Ормрод, Девід Гонсалес-Катріт, а також Шкала самотності (UCLA - Університету Каліфорнії в Лос-Анджелесі) Девіда Рассела та інші закриті та відкриті питання. Загалом, анкета містила 54 запитання. Анкету було розміщено на платформі Google Forms. Тривалість проходження анкети складала 20-30 хвилин. Гайд анкети структурований за трьома блоками: 1) соціально-демографічні характеристики; 2) соціальні та психологічні потреби; 3) відкриті запитання. У вступі анкети була представлена інформація про дослідження та зазначені контакти для технічної підтримки. Усього було

зібрано 111 заповнених анкет. Аналіз соціально-демографічних характеристик респондентів показав, що серед 111 опитаних студентів/студенток представлена рівна кількість респондентів 1, 2, 3 та 4 років навчання. Аналіз потреби у спілкуванні та соціальній взаємодії студентства здійснювався за допомогою зазначеною вище анкети. Перелік актуальних психосоціальних потреб студентів НаУКМА в період екстреного дистанційного навчання починається з потреби у спілкуванні та соціальній взаємодії. Виявлено, що лише у 9% респондентів рівень наявної та бажаної частоти спілкування – збігається, при цьому, що всі ці респонденти мають високий бал академічної успішності (від 91 до 100 балів), що підтверджує те, що задоволеність потреби у спілкуванні сприяє академічній успішності. Живе спілкування для респондентів виявилось однією з найбільш актуальних потреб, тому що в переважній більшості, респонденти хотіли б спілкуватись вживу більше. Із одного боку, про це говорять 76% респондентів, а це три четвертих всіх опитаних, у яких спілкування залишається фрустрованою потребою. Із іншого боку, 15% всіх опитаних стверджують, що у них спілкування більше ніж їм потрібно. У частини респондентів це пов'язано з роботою та живим спілкуванням з колегами, клієнтами та іншими людьми в рамках робочого процесу. Наприклад, цитата: *«Мене втомлює необхідність спілкуватися онлайн по навчанню і офлайн на роботі, бо я постійно спілкуюся з людьми і часом відчуваю, що я не маю простору побути сама»*. Інша частина осіб бажає усамітнення не через зайнятість на роботі: *«Мені все ок, я не хочу спілкуватися зі своєю групою»*. Останнє спостерігається здебільшого у респондентів із високим рівнем самотності. Студенти прагнуть спілкуватися та взаємодіяти вживу: *«Через відсутність живої взаємодії з людьми з'явилися психологічні проблеми та погіршився стан здоров'я. Хочеться навчатись в аудиторіях задля живої взаємодії, що могло би покращити навички спілкування та пристосування до соціуму»*.

Висновки. Існує нестача живого спілкування у студентства в сучасних умовах дистанційної освіти. Ця потреба є однією з найбільш гострих. Найчастіше студентство обговорює свої труднощі з друзями, батьками та одногрупниками. Рідше – з викладачами, із бадді (так називають в НаУКМА старшокурсників, які допомагають першокурсникам увійти в університетський освітній простір) та із новоствореним Центром соціальної роботи, адаптації та підтримки студентства НаУКМА (САПС).

Яковенко О.В.

ПРОБЛЕМА УСПІШНОСТІ УЧБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Умови, котрі було вимушено впроваджено в Україні внаслідок пандемії COVID-19, а саме - національний карантин, правила соціального дистанціювання, безпосередньо вплинули не тільки на комунікативну складову життя населення, але й сформували стресову ситуацію вимушеної ізоляції та дистанціювання усіх сфер життя, що є нетиповим для нашого суспільства. Саме тому, величезна кількість людей зіткнулася із проблемами адаптації, самотності, депресії та емоційного вигорання внаслідок змін у типовому життєвому циклі.

Освітня сфера стала чи не найпершою ланкою, котру реформувала пандемія. Заклади освіти вищої освіти перейшли на дистанційний формат навчання. Зміни торкнулися як організації навчального процесу, так і форматів контролю та підсумкових атестацій.

Методика, за якою ми досліджували наших студентів-респондентів, була *анкета з академічної успішності*, розроблена нами, що містила в собі мету дослідити динаміку змін навчання до введення дистанційного навчання та після нього, а також визначення рівня суб'єктивного рівня задоволеності навчанням. Її результати продемонстровано на діаграмах.